

POBOŽNOST PRO MLÁDEŽ
V DOBĚ SVATOPOSTNÍ

Jen Tebe ráda mám, rozmilý Ježíšku!
A proto na každý trn zasadím růžičku.

Nihil obstat.

Dr. Ant. Bořek-Dohalský,
censor.

Imprimatur.

Dr. Theophilus Opatrný,
vicarius generalis.

Pragae, die 21. Februarii 1933.

N. 12372.

Vytiskla Průmyslová tiskárna v Praze.

Můj nejmilejší Ježíši!

Tys nás tak nevýslovně miloval, tys za nás tolik trpěl a na kříži umřel. Tuto tvoji velkou lásku mi Církev sv. připomíná v době postní.

Uděl mi, prosím, své milosti, abych ti v tomto svatém čase ukazoval(a), že tě mám rád(a), tím, že budu svědomitě plnit tvá přikázání a své povinnosti. Tak pokryji trny tvé koruny kvítky, vykvetlými z mých obětí. To ti jistě způsobí radost a oslaví svaté jméno tvé. (Urči si též, za koho chceš vše obětovati.)

Matičko má, Maria, požehnej mé práci, sv. anděle můj strážný, pomáhej mi!

Můj Ježíši, milosrdenství!

Pro své svaté, drahé rány, Ježíši ukřižovaný, smiluj se nad námi!

Maria, bolestná Panno a Matko všech křesťanů, oroduj za nás!

I. týden.

Ježíš se krví potí.

Můj Spasitel dlí poslední večer mezi apoštoly. Miluje nás, lidi, chce za nás jít na potupnou smrt. Aby nám však nebylo tak smutno bez něho, ustanovuje při poslední večeři Nejsvětější Svátost, dává nám sebe samého za pokrm, za posilu a útěchu. Pak odchází do zahrady Getsemanské. Tam za jasné, tiché noci se modlí, vzdychá a tolik trpí pro lidský nevděk a lidskou zlobu, že až krvavý pot vyvstává na jeho svatém těle.

Také na tebe tehdy myslel, i za tebe trpěl Božský Spasitel. Jak se mu odvděčíš? Klekni si v duchu k němu, obejmí a těš ho. Má to rád, je mu tak milý náš soucit.

Ano, Ježíši můj, abych ti i skutky dokázal(a) svou lásku, chci se tento týden zvláště svědomitě učit a přesně pracovat své úlohy. Ty víš, jak mi to bývá obtížné, ale přemohu se pro Tebe. Posiluj mě pro muka svá na hoře Olivetské.

Věčný Otče, obětuji ti předrahou krev Ježíše Krista na dostiučinění za své hříchy a za potřeby Církve svaté.

II. týden.

Ježíš je zbičován.

Cos vytrpěl, můj Ježíši, když suroví vojáci s tebe strhali šat, přivázali tě k sloupu a metlami a bičíky tě šlehali, až krev stříkala. Když se jedni unavili, přišli jiní a dále tě hrozně bili a při tom jen láli a tobě se posmívali. A když tě konečně od sloupu odvázali, klesl jsi na zem do vlastní krve.

Pane můj, ty se na mne smutně díváš, tys to trpěl za nás, za mne, protože já svému tělu nechci nic odepříti. Ráno se mi nechce vstávat, v jídle jsem tak vybíravý(á), tak líný(á) na každý krok.

Polepším se, můj Ježíši, z lásky k tobě! Ráno hned vstanu, při jídle nebudu tak vybíravý(á), budu dbát cudnosti v oděvu i ve všem mém počínání. Tak ti chci ukázat, že tě mám rád(a) a kvítečky lásky ozdobím tvou korunu. Pomož mi, můj Ježíši!

Můj Ježíši, odpuštění a milosrdenství pro zásluhy svých svatých ran! — Věčný Otče, obětuji ti rány Pána našeho Ježíše Krista, abys uzdravil rány duší našich.

III. týden.

*Vsadili na hlavu jeho
korunu z trní.*

Sotva jsi se, můj Ježíši, poněkud vzpamatoval z hrozného bičování, opět se tě chopili necitelní vojáci, hodili ti na ramena starý vojenský plášť, posadili tě na kámen a dali ti na hlavu korunu. Ach, ale jakou! Spletenou z prutů, jejichž dlouhé trny se hluboce zarývaly do svaté tvé hlavy. A při tomto korunování se ti drze smáli a na tebe plivali.

Klekám vedle tebe, můj Ježíši! Ty na mne smutně pohlížíš. Víc než trnová koruna tě bolí moje pýcha, svéhlavost, domýšlivost, vzdorovitost, neústupnost a moje pohrdání jinými.

Abych tě potěšil(a), chci se tento týden snažit, abych ustoupil(a), neodmlouval(a) a počínal(a) si skromně. Posiluj mě, prosím, abych kvítky těchto ctností hodně ozdobil(a) tvou bolestnou korunu.

Ježíši, trním korunovaný, smiluj se nad námi!

Ježíši, tichý a pokorný srdcem, učiň srdce mé podle Srdce svého!

IV. týden.

Ejhle, člověk!

Jaké zahanbení pro nás snesl Pán Ježíš! Ztýraný, oblečený ve vojenský plášť, s trnovou korunou na hlavě, s třtinou v ruce stojí vedle vraha Barabáše. Pilát ukazuje Ježíše všemu lidu. Ví, že je nevinný, že nikomu neublížil, všem dobře činil, proto ho chce propustit. Ale poštvaný dav volá: „Ukřižuj ho!“ Pilát tedy odsuzuje nevinného Ježíše na smrt. Pán náš tam stojí klidně, nehájí se, ubírá se na potupnou smrt.

A já se tak rád(a) omlouvám, rád(a) posuzuji bližní, zbytečně a nerozvážně mluvím, ač vím, že z každého zbytečného slova budu muset vydávat počet.

Ježíši, nevinně odsouzený, chci tě potěšit. Tento týden se nebudu omlouvat, budu se varovat nelaskavého posuzování a nebudu zbytečně mluvit. Sil mě, prosím, abych tě mohl(a) hodně potěšit kvítečky svých obětí.

Ó Ježíši, Božský Vykupiteli náš, buď nám i celému světu milostiv a slituj se nad námi!

V. týden.

A nesa sobě kříž .

Ježíš se ubírá na místo popravné a nese na rameně těžký kříž. Slabostí klesá. Vztahuje ruce, ale nikdo mu nechce pomoci, jen na něho ještě více křičí, bijí ho a kopají. Hle, v tom utrpení upírá na tebe krví zalité oči své a jeho ústa šeptají: „Pomoz mi, dobré dítě mé, pomoz mi!“

Učiním to rád(a), můj Ježíši, jen mi pověz, jak. A tvá svatá ústa mi praví: „Cokoli učiníš jednomu z bratří, sester mých nejmenších, mně jsi učinil(a).“

Budu tedy, Pane můj, tento týden zvlášť pomáhat svým spolužákům (spolužačkám), chudým, trpícím, všem, kdož mě poprosí. Ke všem budu vlídný(á), laskavý(á) a stále přívětivý(á). Pomáhej mi při tom, dobrotivý Spasiteli, svou milostí, vždyť víš, jak jsem nestálý(á). Kéž mi přibude tento týden hodně kvítečků lásky na tvé koruně.

Klaním se tobě, Pane Ježíši Kriste, a dobrořečím ti, neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Matko lásky, bolesti a milosrdenství, oroduj za nás!

VI. týden.

Ukřižovali ho . . .

Pán Ježíš umírá za mne na kříži mezi nebem a zemí. Hlavu sklání, aby mě políbil, ruce rozpíná, aby mě objal — tak mne miloval. Když se narodil, byly jeho kolébkou jesle, nyní je posledním jeho lůžkem tvrdý kříž. Krev stéká s četných jeho ran, nemůže se však ani hnouti, aby si ulehčil, a ještě se mu rouhají! Ach, jak smutný, bolestný to pohled! Volá: „Žízním!“, ale podávají mu ocet a žluč.

Ty však žízníš po naší spáse, můj Ježíši! Všecky lidi bys chtěl mít u sebe, ale jak málo ti jich je věrno! Já však tě neopustím, zůstanu s tvou Matičkou u tebe a budu tě těšit svou oddaností a láskou.

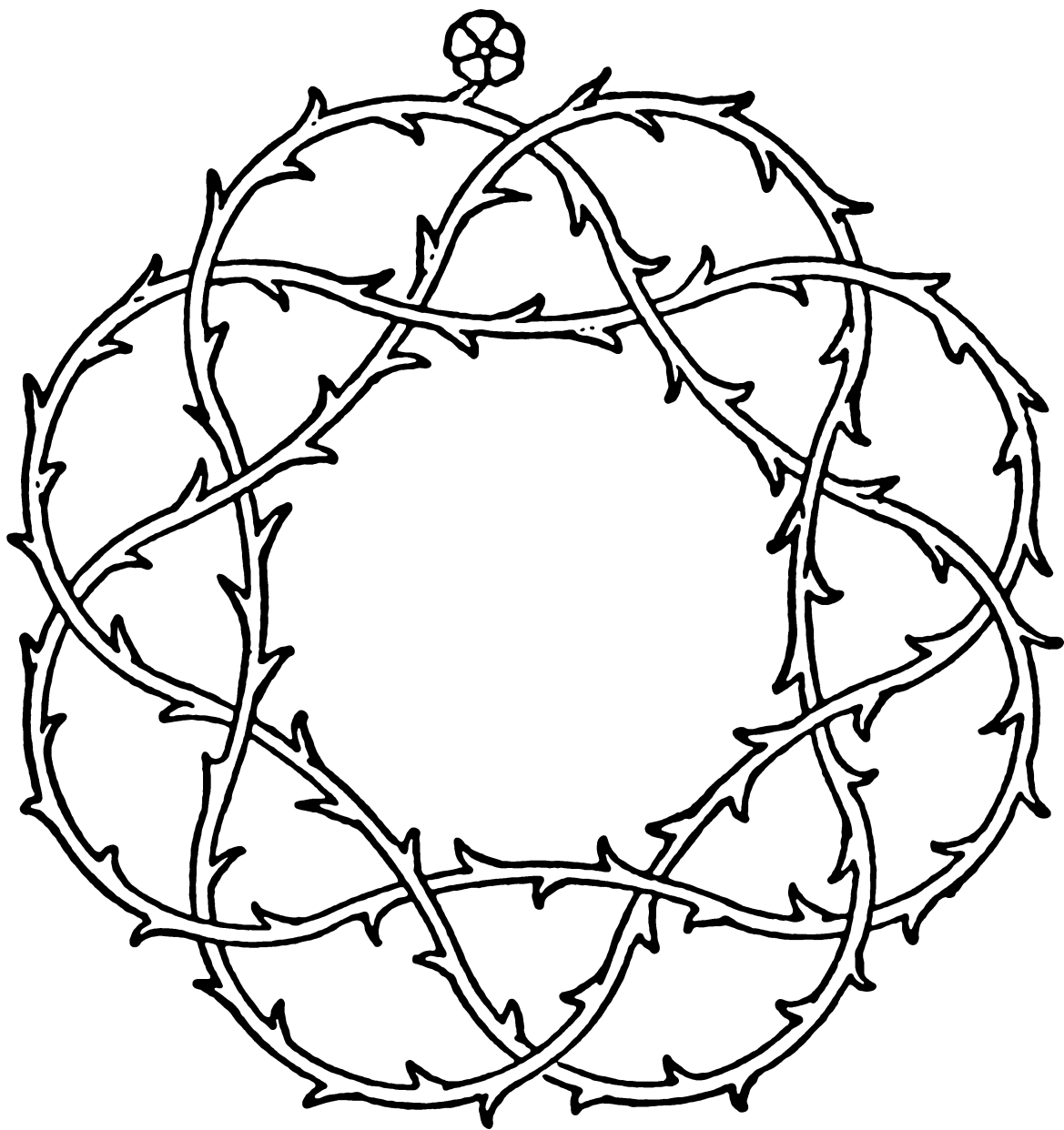
Ať mě stihne cokoliv, i při bolestných příhodách budu klidný(á), tichý(á), mírný(á), budu se snažit, abych byl(a) odevzdán(a) do tvé svaté vůle a budu mít soucit s utrpením jiných. Zvláště budu pozorný(á) a šetrný(á) k svým dobrým rodičům. To budou kvítečky, kterými doplním trnovou tvou korunu, můj Ježíši. Amen.

Denní zásvětná modlitba.

Můj Ježíši, s bolestí uvažuji, jak málo je duší, které mají účast na tvém utrpení a které tě chtějí těšiti.

Proto se zasvěcuji tvému opuštěnému, trpícímu Srdci a dobrovolně přijímám všechny obtíže, denní námahy i utrpení, jak se tobě bude líbiti. Pokorně prosím o milost svaté trpělivosti a o setrvání v dobrém, abych se v ničem jiném nechlubil(a), leč v tvém kříži, neboť ty, můj dobrý Spasiteli, jsi moje jediná naděje, můj život a mé vzkříšení. Amen.

Za všechny bolesti, za kříž svůj
přijmi kvíteček, Ježíši můj.